

PUNKT 5 | BILAG 5 | TILSYNSMØDE DEN 31. OKTOBER 2017 MED EFTERFØLGENDE ÆNDRINGER GODKENDT AF FORMANDEN FOR ENERGITILSYNET

14. november 2017
Varme
17/10673
RVN

RETSGRUNDLAG TIL NYE REGLER OM ENSRETNING AF REGNSKABSÅR M.V. PÅ VARMEOMRÅDET

BILAG 5: RETSGRUNDLAG

1. I det følgende gennemgås de bestemmelser i og bemærkninger til et udkast til forslag L 93 af 15. november 2017 til lov om ændring af lov om varmforsyning (Standardisering af regnskabsføring og dataindberetning m.v. for varmforsyningsvirksomheder til brug for en ny økonomisk regulering), der har relevans for de betragtninger og vurderinger, der fremgår af tilsynsnotatet, hvor udmøntning af bestemmelserne om anvendelsesområdet og ensretning af regnskabsår vurderes i lyset af lovforslaget.

2. Det fremgår af lovforslagets § 1, nr. 7, at:

7. § 22, stk. 1 og 2, ophæves, og i stedet indsættes:

»Energitilsynet udarbejder en standardkontoplan og fastsætter regler om regnskabsføring og budgettering for de anlæg, der er nævnt i § 20, stk. 1, herunder om at regnskabsåret skal følge kalenderåret, og om at der ved anmeldelse efter § 21, stk. 1, 1. pkt., skal anvendes den standardkontoplan, Energitilsynet har udarbejdet.

Stk. 2. Energitilsynet fastsætter regler om indberetning af data fra de anlæg, der er nævnt i § 20, stk. 1, til Energitilsynet. Energitilsynet kan herunder fastsætte regler om formen for indberetning og om, at indberetning skal ske elektronisk. Energitilsynet kan endvidere fastsætte regler om, at en indberetning skal ledsages af en erklæring afgivet af en registreret revisor, statsautoriseret revisor eller kommunens revisor. Energitilsynet kan give pålæg om indberetning.

Stk. 3. Energitilsynet fastsætter regler om, at anlæg, der er nævnt i § 20, stk. 1, er helt eller delvis undtaget fra regler fastsat efter stk. 1 og 2.«

Stk. 3 bliver herefter stk. 4.

3. Af bemærkningerne til den foreslåede § 22, stk. 1, om ensretning af regnskabsåret fremgår baggrunden for kravet om ensretning af regnskabsår samt, at Energitilsynet skal fastsætte regler således, at virksomheder har lagt deres regnskab om til kalenderår:

Efter de gældende regler i bekendtgørelse nr. 816 af 21. juni 2017 om anmeldelse af tariffer, omkostningsfordeling på anlæg med forenet produktion og andre betingelser for levering af fjernvarme samt varmeproduktionsomkostninger til brug for fastsættelse af prisloft (anmeldelsesbekendtgørelsen på varmeområdet) kan varmforsyningsvirksomhederne indberette omkostninger for forskellige regnskabsperioder f.eks. for kalenderåret (1/1-31/12) eller varmeåret (f.eks. 1/6-31/5). Det bety-

SEKRETARIATET FOR
ENERGITILSYNET

Carl Jacobsens Vej 35
2500 Valby

Tlf. 4171 5400
post@energitilsynet.dk
www.energitilsynet.dk

der, at virksomhedernes omkostninger kan variere som konsekvens af, at der har været forskellige antal graddage (som defineret af Teknologisk Institut) i de to perioder, og at de derfor ikke kan sammenlignes. Det er derfor nødvendigt at ensrette regnskabsåret, så det følger kalenderåret. Det forudsættes, at Energitilsynet fastsætter regler om, at virksomhederne skal have omlagt deres regnskabsår, således at det følger kalenderåret.

4. Af bemærkningerne til den foreslåede § 22, stk. 3, om undtagelser fremgår det, at ved første udmøntning alene virksomheder, der i mindst to ud af tre på hinanden følgende år i årene 2014-2016 har solgt 50 TJ opvarmet vand eller damp eller mere, skal være omfattet af reglerne, og at industrivirksomheder, der leverer overskudsvarme, og biogasanlæg skal undtages:

Det foreslås i § 22, stk. 3, at Energitilsynet bemyndiges til at fastsætte regler om, at anlæg, der er nævnt i § 20, stk. 1, er helt eller delvis undtaget fra reglerne fastsat efter stk. 1 og 2.

Det bemærkes, at Energitilsynet er en uafhængig myndighed, der ikke er underlagt instruktionsbeføjelse fra energi-, forsynings- og klimaministeren. Der henvises nærmere til afsnit 3.2.

Den foreslåede nye § 22, stk. 1 og 2, omfatter varmemforsyningsvirksomheder, der er omfattet af den gældende prisregulering i § 20, stk. 1, i lov om varmemforsyning.

De varmemforsyningsvirksomheder, der er omfattet af § 20, stk. 1, er kollektive varmemforsyningsanlæg, industrivirksomheder, kraftvarmeanlæg med en eleffekt over 25 MW samt geotermiske anlæg m.v., der leverer opvarmet vand, damp eller gas, bortset fra naturgas, til det indenlandske marked med det formål at levere energi til bygningers opvarmning og forsyning med varmt vand. § 20, stk. 1, omfatter også levering af opvarmet vand til andre formål fra et centralt kraftvarmeanlæg.

Med den foreslåede § 22, stk. 3, bemyndiges Energitilsynet til at fastsætte regler om, at visse anlæg er helt eller delvis undtaget fra reglerne fastsat efter § 22, stk. 1 og 2.

Bestemmelsen i § 22, stk. 3, skal sikre, at de undtagelser, der fremgår af stemmeaftalerne, kan indføres. Det forudsættes således, at Energitilsynet vil bruge den til dels at fastsætte en bagatelgrænse, dels at undtage visse anlæg fra kravene om standardisering af omkostninger og yderligere indberetning af data.

Det forudsættes, at Energitilsynet ved første udmøntning af bemyndigelsen i § 22, stk. 3, fastsætter en bagatelgrænse, så de virksomheder, der leverer under 50 TJ fjernvarme, ikke omfattes af kravene om standardisering af omkostninger og indberetning af data. Det forudsættes, at bagatelgrænsen defineres som 50 TJ solgt varme i 2 ud af 3 år i årene 2014-2016. Energitilsynet vil senere kunne ændre bagatelgrænsen, hvis ændringen kan begrundes fagligt, herunder f.eks. under hensyntagen til, at det samlede potentiale ved at pålægge virksomhederne effektiviseringskrav skal stå mål med de administrative byrder.

Endvidere forudsættes Energitilsynet ved udmøntningen af bemyndigelsen i § 22, stk. 3, at undtage industrivirksomheder, der leverer overskudsvarme til fjernvarme, fra kravene fastsat efter § 22, stk. 1 og 2. Virksomheder, der leverer biogas eller andre brændbare gasarter til fjernvarmeproduktion eller individuel opvarmning af bygninger, og som i dag er omfattet af prisreguleringen i varmeforsyningslovens § 20, stk. 1, forudsættes også undtaget.

5. Efter bemærkningerne til den foreslåede § 22, stk. 3, vil Energitilsynet senere kunne anvende bemyndigelsen til at undtage flere virksomheder helt eller delvis fra reglerne. Det vurderes dog ikke relevant på nuværende tidspunkt:

Energitilsynet vil endvidere kunne undtage de centrale kraft-varme-anlæg, der er nævnt i varmeforsyningslovens § 20, stk. 1, helt eller delvis for kravene fastsat efter § 22, stk. 1 og 2, hvis det f.eks. på baggrund af analyser viser sig, at der ikke er behov for dette for at opfylde aftalernes formål, jf. afsnit 2. Hvilke anlæg, der er centrale kraft-varme-anlæg, fremgår af § 17 i bekendtgørelse nr. 565 af 2. juni 2014 om tilladelse til etablering og ændring af elproduktionsanlæg.

Herudover kan Energitilsynet i forbindelse med den nye økonomisk regulering af fjernvarmesektoren fastsætte en højere bagatelgrænse for de varmeforsyningsvirksomheder, der hovedsageligt eller kun ejer et distributionsnet, under hensyntagen til, at det realiserede, samlede potentiale ved at pålægge virksomhederne effektiviseringskrav skal stå mål med de administrative byrder, virksomhederne pålægges.

Transmissions- og distributionsvirksomheder over den fastsatte bagatelgrænse er i udgangspunktet omfattet af kravene fastsat efter § 22, stk. 1 og 2. Energitilsynet kan dog i forbindelse med den nye økonomiske regulering af fjernvarmesektoren undtage virksomhederne, hvis Energitilsynet vurderer, at det ikke er muligt at gennemføre en meningsfuld benchmarking på grund af for få cases, eller at de administrative byrder, der pålægges virksomhederne, overstiger effektiviseringsgevinsten ved at pålægge virksomhederne individuelle effektiviseringskrav.

Den nye økonomiske regulering vil blive gennemført ved lovforslag, som fremsættes, når det nødvendige analyse- og udviklingsarbejde af en ny økonomisk regulering er afsluttet.

Den foreslåede bestemmelse, hvorefter Energitilsynet bemyndiges til at fastsætte regler om, at visse anlæg er helt eller delvis undtaget fra kravene om standardisering af omkostninger og indberetning af data, vil således på nuværende tidspunkt medføre, at de centrale kraft-varme-anlæg, varmeforsyningsvirksomheder, der hovedsageligt eller kun ejer et distributionsnet, samt transmissions- og distributionsvirksomheder vil være omfattet af krav om standardisering af omkostninger og indhentning af data.

6. Lovforslaget indeholder desuden et skøn af lovforslagets administrative konsekvenser for erhvervslivet med hensyn til ensretning af regnskabsår og anvendelse af standardkontoplan/konteringsvejledning m.v.:

Det vurderes, at lovforslaget vil medføre øgede administrative omstillingsomkostninger for erhvervslivet som følge af, at der indføres en række krav til, hvordan varmeforsyningsvirksomhederne skal anmelde omkostningsdata herunder bl.a. krav om at følge en standardkontoplan, og at regnskabsåret skal følge kalenderåret. Omkostningerne skønnes til i alt 200.000 – 1.600.000 kr. for otte kommercielle virksomheder. For omkring 262 ikkekommercielle virksomheder, som forventes at være omfattet af lovforslaget, skønnes omkostningerne til i alt 12.000.000 kr. – 86.300.000 kr.

Derudover forventes lovforslagets bemyndigelse til Energitilsynet til at indhente relevante data fra varmeforsyningsvirksomhederne at ville medføre administrative omkostninger for varmeforsyningsvirksomhederne, da virksomhederne skal foretage en opgørelse over deres aktiver mm. Omkostningerne skønnes til i alt 900.000 kr. – 2.800.000 kr. for de otte kommercielle virksomheder. For de 262 ikkekommercielle virksomheder, som forventes at være omfattet af lovforslaget, er omkostningerne skønnet til i alt 29.100.000 kr. – 93.100.000 kr. Omkostningerne forventes i vidt omfang at blive overført til varmemeforbrugerne, herunder også erhvervsvirksomheder.